

אל המדות

א. זיכון המדות בדרכן הדעת הוא קדם לזיכון בדרכן הרגש, כי אם לא
ע מה טוב ומה רע, איך ירגעש לknoot את הטוב בטבע של קני ולהרחק
ת הרע שבנטיה הטבעית אחר הרגל. (איסון גואן)

ג. שתי נטיות מתרוצצותו הבנו פגשים בנפש ואדם, לשתי מגמות מחולפות.
נטיה למלא את כל שאיפת דָּעַת, את כל התאות הייחר שפלות, בין מזר החומר בין
מצד הרוח, שכן עוד מתרחבות ומסבכות בעזה את האדם, בקנאה ושנאה וכיוצא
בזה, — ולפעמתה לא נוכל להתעלם מילאיות את שאיפתו הטוב, המתגלת לעיתים
ברוחו של אדם, שבכל העולם יכול כדי גוא לה, להשכילו ולהיטיבו ולמלאות אותו
חסד אהבה anzeigen. אבל כל נטיה חזקה להתגבר בלבודה ולחיות היא השלט בקרב
הלב ומלאה את כל רוח ונפש. והנגוד הזה הוא מרעיש את הלב וממלא את החיים
חלאות, והאדם מתאנץ תמיד איך להשלים בקרבו השלמה פנימית, וב└בד שיאדרלו
מן מגמות נפשו, והשלום מחייב צי בפייש איזו מושך בדיד. ביחס
לצד השני, או — מה שהוא מעלה מזה — בדרכן כריות ברית והתחדשות גמזה,

באופן שהצד המגדי מתחופר כולה, עם כל חתויו, לצד שבוגד לחם.
על כן ישנות שני דרכיים בהשאפת לחשאותה של התשוקות, שיטדי חי האדם,
הפלטי והחברותי, לבנית עליון, אך גם הלקחים את מקומם יותר גדול בכל
עורכי החיים וטיעותם. מצד אחד הוא דרך הירידה כלומר למודיך את האדם
בחינוך מה עד אשר טמי-כל-סמי ישתקע קול אלהים אשר בלבגה היהת יכול יכול
להיות מסור לשאיותיו המוטבעות בפומק חמור, ויצור רוע של הבעם והאהאה
השנהה והודון שבונשלה, וזאת היא מתחמת ואשעה המכפלת את החלק-זיהדר חוק
שבקייבצים ואנושים. הצד השני הוא דרך העליה, לבקש לחנן את האדם עד
шибא למורות המטריה, שرك קול האלים ישמע בלבגה ורק הטוב יאזור הסדר
והאהאה יהיה חלקו, זה הורץ תולך ונכברש לאט, בצעדים מדודים ואוון חזאי למאן.

אליסון גואן גן